

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: support@cncd.org.ro

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRÂREA NR. 636
din 12.10.2016

Dosar nr.: 200/2016

Petiția nr.: 1597/17.03.2016

Petent...

Reclamat: ...

Obiect: atitudine agresiva si de discriminare la adresa petentului din cauza unui conflict privind plata taxei de mentenanță

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

I.1.1....

I.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

I.2.1.

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Petentul sesizează Consiliul cu privire la comportamentul discriminatoriu al părții reclamate precum și cu privire la atitudinea agresivă a acestuia ca urmare a neînțelegerilor dintre părți privind modul de plată și achitarea taxei de mentenanță

III. Procedura de citare

3.1. În temeiul art. 20, alin. 4 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

3.2. Părțile au fost citate pentru data de 10.05.2016 la sediul CNCD, prin adresele nr. 1597, respectiv 2060 din data de 05.04.2016.

3.3. La termen s-au prezentat părțile.

3.4. Partea reclamată a formulat un punct de vedere înregistrat la C.N.C.D. sub nr. 3421/01.06.2016, punct de vedere comunicat petentului, fiind acordat termen pentru a formula concluzii scrise.

3.5. Petentul a formulat concluzii scrise.

3.6. Procedura legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentului

4.1.1. Petentul arată faptul că a avut loc un incident cu partea reclamată în data de 28.05.2016. Petentul s-a dus să ducă gunoiul fiind abordat de către partea reclamată, moment la care a început să înregistreze convorbirea cu telefonul mobil .

4.1.2. Petentul arată faptul că a fost împins cu pieptul de către partea reclamată care a mimit faptul că îl lovește. Apoi, partea reclamată a luat un sac de gunoi, sacul fiind al unui vecin și l-a aruncat în portbagajul autoturismului petentului.

4.1.3. Partea reclamată l-a admonestat pe petent spunându-i „de ce umbli mă acolo. Morții mă-tii că te sparg acum. De ce pui gunoiul acolo?”. Apoi îl întreabă pe petent când va plăti (taxa pentru gunoi). Petentul arată faptul că a acționat în instanță, urmând ca instanța de judecată să se pronunțe asupra acestor aspecte. Discuția continuă pe același ton aprins, intervenind și soțiile celor doi cu scopul de a aplana conflictul.

4.1.4. Partea reclamată continuă să îi reproșeze petentului că nu plătește taxa deși stă de trei ani în imobilul respectiv spunându-i petentului „ești mai al dracului, mai șmecher decât toți. Stai ca un nesimțit. Oamenii dau zăpada pentru tine, să intri ca boieru’, dar cine ești tu. Tu și cu cele două clase ale tale.”

4.1.5. După incident a venit poliția, fiica petentului plângea și apoi au fost la poliție să dea declarații. Petentul mai arată faptul că a fost nevoie de intervenția poliției și în luna octombrie 2014.

4.1.6. Petentul mai arată faptul că este vorba de un conflict mai vechi, din anul 2013, conflictul fiind legat de taxa de mentenanță. Partea reclamată i-ar fi spus petentului că îi dă banii pe apartament numai să se mute. Petentul a cumpărat apartamentul respectiv prin credit imobiliar și nu poate vinde timp de 5 ani. Partea reclamată i-ar fi comunicat că oferta rămâne valabilă și peste 5 ani „care o mai trăi până atunci”, petentul considerându-se intimidat.

4.1.7. petentul se simte ofensat și de afirmațiile părții reclamate care susține faptul că nu și-a plătit cheltuielile de întreținere la vechea locuință. Petentul depune copii ale chitanțelor arătând faptul că partea reclamată a încercat doar discreditarea sa.

4.1.8. Petentul mai arată faptul că se consideră hărțuit de către reclamat, acesta având un comportament intimidant față de petent.

Susținerile părții reclamate

4.2.1. Partea reclamată, prin punctul de vedere înregistrat la CNCD sub nr. 3421/01.06.2016, solicită respingerea petiției ca inadmisibilă iar pe fondul cauzei solicită respingerea acesteia ca neîntemeiată.

4.2.2. Cu privire la inadmisibilitate, se arată faptul că art. 2 și 5 din OG 137/2000 reglementează în mod limitativ cazurile considerate ca discriminare. Aspectele invocate de către petent, nu reprezintă fapte de discriminare, putând reprezenta cel mult un litigiu civil.

4.2.3. Susținerile petentului, potrivit cărora reclamatul trebuie să facă dovada că a plătit toate cheltuielile la zi sunt neîntemeiate având în vedere că obligația dovezii efectuării plăților la zi, incumbă petentului.

4.2.4. Partea reclamată mai arată faptul că nu se află în conflict cu niciunul dintre proprietarii din ansamblul rezidențial aspect care poate fi ușor constatat prin discuțiile cu ceilalți proprietari.

4.2.5. Petentul însă a formulat de-a lungul timpului plângeri atât împotriva părții reclamate cât și a firmei dezvoltatoare. Plângerile au fost făcute atât către diverse instituții ale statului cât și în fața instanțelor de judecată. Toate plângerile au fost respinse, fiind găsită o singură neregulă, referitoare la acoperișul ghenei de gunoi, aspect remediat ulterior.

4.2.6. La cumpărarea imobilului fiecare familie a fost informată despre faptul că urmează să plătească o taxă de mentenanță de 35 eur pe lună (administrare, colectarea deșeurilor menajere, salubritate, iluminare, deszăpezire pe timp de iarnă etc). Toate cele 48 de familii au plătit această taxă, mai puțin petentul care nu a achitat această taxă doar în trei, patru luni.

4.2.7. Se mai arată faptul că societatea care a dezvoltat proiectul imobiliar a obținut în instanță obligarea petentului la plata tuturor cheltuielilor de mentenanță. Odată cu acest litigiu, petentul a început să îl jignească pe reclamat, să îl provoace.

4.2.8. Susținerile petentului, potrivit cărora partea reclamată i-ar interzis copilului să se joace, nu corespund realității. Partea reclamată i-a atras atenția petentului să nu mai consume floricele și semințe în fața scării.

4.2.9. Referitor la cele surprinse în înregistrare, partea reclamată arată că găsea săculeți, pungii cu resturi menajere, aruncate pe teren. În ziua de 28.05.2016 l-a urmărit pe petent, surprinzându-l cum aruncă gunoiul în iarbă motiv pentru care a avut loc discuția despre care face vorbire petentul, discuție înregistrată de către acesta.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. Luând act de plângere, astfel cum este formulată, Colegiul urmează a analiza susținerile petentului referitoare la comportamentul părții reclamante la adresa sa, comportament apreciat ca discriminatoriu.

5.2. Pe fond, **Colegiul Director** se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci **când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă**. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă „**trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-si găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă** (vezi CEDH, 18 februarie 1991, Fredin c/Suede, parag.60, 23 iunie 1993, Hoffman c/Autriche, parag.31, 28 septembrie 1995, Spadea et Scalabrino c/Italia, 22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75).

5.3. În același sens, Curtea Europeană de Justiție a statuat principiul egalității ca unul din principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, **principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv**.

5.4. Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicata, Colegiul Director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale articolului 2. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art.2, alin.1 deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

5.5. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoage sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate.

5.6. Raportat la elementele constitutive ale faptei de discriminare, astfel cum este reglementată în art.2 alin1 din O.G. nr.137/2000, republicată, Colegiul Director reține, din înscrisurile și probele anexate la dosar, că există un conflict mai vechi între cele două părți, petent și reclamat, conflict legat în principal de modul de achitare a taxei de mentenanță.

5.7. Potrivit definiției discriminării, tratamentul diferit trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1 și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit datorită unui criteriu. Colegiul Director reține că, art.2 alin.1 nu conține o listă exhaustivă a criteriilor de discriminare deoarece, criteriile *expressis verbis* enumerate de lege sunt completate cu sintagma „sau orice alt criteriu” ceea ce, practic oferă posibilitatea reținerii oricărui alt criteriu nespecificat de lege, în săvârșirea unei fapte de discriminare.

5.8. Criteriul, în raport cu elementele constitutive ale discriminării, astfel cum este definită în art. 2 din O.G. nr. 137/2000, trebuie interpretat în sensul existenței sale, ipso

facto și constituind mobilul principal al actului sau faptului discriminatoriu. În situația inexistenței, nu ar determina săvârșirea discriminării. Natura discriminării, sub aspectul ei constitutiv, decurge din faptul că diferența de tratament este determinată de existența unui criteriu, ceea ce presupune o legătură de cauzalitate între tratamentul diferit indus și criteriul interzis de lege. Colegiul a solicitat în mod repetat petentei să identifice un criteriu, atât prin adresa inițială, nr. 360/29.01.2014 cât și cu ocazia prezentării acesteia la ședința de audieri din data de 01.04.2014.

5.9. Atât prin susținerile sale din cursul ședinței desfășurate la data de 10.05.2016 cât și prin concluziile scrise formulate, petentul a arătat faptul că a fost supus unui tratament discriminatoriu fără a indica un criteriu.

5.10. Inclusiv Curtea Europeană a Drepturilor Omului acordă o importanță deosebită criteriului care stă la baza unui tratament diferențiat, întrucât criteriul poate determina marja de apreciere care este la latitudinea statului de a analiza diferențele induse și justificările corelative. Astfel cum arată și Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în cazul diferențierilor pe bază de sex, religie, nașterea copilului în afara căsătoriei, orientare sexuală, marja este redusă iar în cazul rasei sau originii etnice marja este extrem de redusă.

5.11. Astfel Colegiul nu poate reține existența vreunui criteriu de discriminare. De altfel, raportat la elementele constitutive ale art. 2 alin.5, mobilul sau cauza comportamentului este determinat de un criteriu inerent, care este în mod expres prevăzut de legiuitor, într-o listă neexhaustivă, i.e. „rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, gen, orientare sexuală, apartenența la o categorie defavorizată, vârstă, handicap, statut de refugiat ori azilant sau orice alt criteriu. Desigur, sintagma „orice alt criteriu”, practic oferă posibilitatea reținerii oricărui alt element nespecificat de lege, dar care este materializat ca fapt determinant în săvârșirea formei de discriminare denumită ca hărțuire. Or, coroborat petiției și materialului probator aflat la dosar, Colegiul Director este de opinie că, ipso facto, împrejurările imputate de către petent nu pot fi considerate în raport de cauzalitate cu unul din criteriile enumerate de art. 2 alin.5.

5.12. Colegiul Director reține că pentru ca o faptă să fie calificată ca fiind faptă de discriminare, trebuie să îndeplinească cumulativ mai multe condiții:

a) Existența unui tratament diferențiat aplicat în situații analoge sau omiterea de a trata în mod diferit situații diferite, necomparabile.

b) **Existența unui criteriu de discriminare conform art. 2 alin. 1 din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată, cu modificările ulterioare.

c) Tratamentul să aibă drept scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a unui drept recunoscut de lege.

d) Tratamentul diferențiat să nu fie justificat obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a acelui scop să nu fie adecvate și necesare.

5.13. Astfel, raportat la cele de mai sus, Colegiul trebuie să analizeze dacă prin tratamentul aplicat petentei i s-a încălcat un drept recunoscut de lege, **în baza unui criteriu interzis**, fără o justificare obiectivă, comparativ cu alte persoane aflate pe poziție de egalitate.

5.14. Așa cum se arăta mai sus, pentru constatarea unei fapte de discriminare este necesar ca cele patru elemente să existe. În prezenta speță, Colegiul director nu reține criteriul în baza căruia petenta a fost discriminată.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20. alin.2, din O.G.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, cu unanimitate de voturi ale membrilor prezenți la ședință,

**COLEGIUL DIRECTOR
HOTĂRĂȘTE:**

1. Aspectele sesizate nu întrunesc elementele constitutive ale discriminării, astfel cum este definită în art. 2 alin.1 din O.G. nr. 137/2000 republicată;
2. Se va răspunde părților în sensul celor hotărâte.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, în termen de 15 zile de la data primirii, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

BERTZI THEODORA – Membru

DINCĂ ILIE – Membru

GHEORGHIU LUMINIȚA – Membru

HALLER ISTVÁN – Membru

LAZĂR MARIA – Membru

MANOLE PETRE-FLORIN – Membru

POPA CLAUDIA SORINA – Membru

Motivat/redactat: TB/RB

14.10.2016

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.